

Poštovani,

Javljamo se u javnu raspravu u vezi „**Prijedloga rješenja temeljnih pitanja uređenja statusa organizacija koje u Republici Hrvatskoj djeluju za opće dobro**“. Slažemo se da je razdvajanje udruga koje rade za opće dobro i udruga koje rade za dobrobit svojih članova potrebno, ali bi se htjeli osvrnuti na neke kriterije iz gore navedenog dokumenta.

U stavku 4.2.2. „Dodatni uvjeti za stjecanje posebnog statusa“ navedeno je kako Statut organizacije koja djeluje za opće dobro mora sadržavati i „...utvrđenje da se djelatnosti organizacije provode u odnosu na sve, a ne samo na njene članove...“. Smatramo da ovaj kriterij ne ispunjava svoj cilj, jer onemogućuje organizacijama sa vrlo velikim brojem članova, koje zadovoljavaju sve ostale kriterije, da njihov rad bude priznat kao rad za opće dobro. Također, besmisleno je zahtijevati da djelatnost organizacije bude dostupna svima, a ne samo članovima organizacije, u slučaju kada organizacija u svom Statutu navodi da bilo koji građanin RH, koji prihvata njen program, može postati njen član – što zapravo znači da su aktivnosti organizacije dostupne svima.

Predlažemo da se u kriterije za organizacije koje rade za opće dobro uvrsti i broj korisnika programa organizacije ili broj članova. U nacrtu kriterija nije definirano koliko ljudi mora sudjelovati u aktivnostima udruge, što u budućnosti može biti razlog kvantitativnog povećanja broja takvih udruga (koje, prema nacrtu kriterija, mogu brojati i samo 3 člana), ali bez kvalitativnog pomaka naprijed. Upravo zato i smatramo ovaj kriterij važnim te predlažemo da organizacija koja radi za opće dobro mora imati 1000 korisnika programa godišnje i projekata ili barem 2000 registriranih članova svake godine.

Izviđački pozdrav!

Jasmin Ćelić

Predsjednik Saveza izviđača Hrvatske

Zagreb, 13. travnja 2008.